

Saat Kulesi'nin Sırrı

Yavuz DEMİRKIRAN

Saat Kulesi'nin Sırrı

Yavuz DEMİRKİRAN

Willow Creek'in kalbinde, tař duvarları öęleden sonra güneřiyle ısınan eski bir saat kulesi vardı. İki topuz yapılmıř kıvrıcık siyah saęlı, on yařındaki Maya okula giderken sık sık oradan geęerdi. Büyük saatin tik tak etmesini ve anın almasını ok severdi. Bugün antasında bir eskiz defteri, aklında ise meraklı bir dūřüne vardı.

On bir yaşındaki sıska Theo, turuncu sırt çantası ve ipine bağlı küçük bir el feneriyle kulenin kapısında bekliyordu. Tedbirli ve düşünceliydi, her zaman her şeye hazırды. 'Anahtarı Aldo dedem verdi,' dedi anahtarı havaya kaldırarak. 'Dikkatli olduğumuz sürece içeri bakabileceğimizi söyledi.' Maya sırttı. 'Dikkatli benim göbek adım!' dedi, gerçi değildi.

Sıcak bir gülümsemesi ve kahverengi kasketi olan emekli saatçi Aldo Dede onları kapıda karşıladı. 'Bu kule hikâyelerle dolu,' dedi gri gözleri pırıldayarak. 'Saat yüz yıldan fazla bir süredir tik tak ediyor. Ama içeride benim bile görmediğim sırlar var.' Anahtarı Theo'ya verdi. 'Hadi bakalım. Ben burada beklerim.'

Ađır kapı gıcırdayarak açıldı ve onları tozlu, örümcek ađlarıyla kaplı bir oda karşıladı. Dar bir merdiven karanlıđa dođru kıvrılıyordu. Maya'nın gözleri parladı. 'Gizli bir merdiven!' diye fısıldadı. Theo el fenerini yaktı. 'Eski ve dik görünüyor,' dedi. 'Yavaşça çıkmalıyız.' Maya çoktan ilk basamađa çıkmıştı. 'Yavaş gitmek sıkıcı!' diye seslendi.

Merdiven dar ve kıvrımlı bir şekilde yukarı doğru sarmalanıyordu. Toz, Theo'nun el fenerinin ışığında dans ediyordu. Maya elini taş duvarda gezdirdi ve soğuk bir hava akımı hissetti. 'Duydun mu?' diye sordu. Theo kulak kabarttı. 'Sadece rüzgâr,' dedi, ama emin değildi. Küçük ahşap bir kapiya ulaşana kadar basamak basamak tırmanmaya devam ettiler.

Kapı sıkışmıştı. Theo itti, Maya çekti. 'Bir, iki, üç!' diye saydılar ve kapı gıcırdayarak açıldı. Beyaz çarşafarla örtülü garip şekillerle dolu yuvarlak bir odaya girdiler. Her yer toz içindeydi. 'Burası neresi?' diye fısıldadı Maya. Theo fenerini etrafa tuttu. 'Bilmiyorum,' dedi, 'ama görünüşe göre buraya uzun zamandır kimse gelmemiş.'

Maya parmak uçlarında en yakın şekle yaklaştı ve çarşafı çekti. Altında tavana doğru uzanan uzun bir pirinç teleskop vardı. 'Vay canına!' diye soludu. Theo bir başkasını açtı: kenarları kıvrılmış ve sararmış yıldız haritalarıyla kaplı bir masa. 'Bunlar takımyıldızlar,' dedi desenleri göstererek. 'Burası bir gözlemeviydi!'

Ama teleskop kararmıştı ve yıldız haritaları yırtılmıştı. Her yeri toz kaplamıştı. Theo kaşlarını çatı. 'Orası çok dağınık,' dedi. 'Bunların hepsini düzeltemeyiz.' Maya eskiz defterini açıp çizmeye başladı. 'Düzeltilmek zorunda değiliz,' dedi. 'Sadece düzeltebilecek birine söylememiz yeter.' Teleskopu, haritaları ve küçük yuvarlak odayı çizdi.

Tam o sırada merdivenden ayak sesleri duydular. Aldo Dede nefes nefese göründü. 'Yardıma ihtiyacınız olabilir diye düşündüm,' dedi. Odaya baktı ve gözleri kocaman açıldı. 'Şimdi hatırladım!' diye haykırdı. 'Ben çocukken kasabanın yıldız gözlemcileri burada buluşurdu. Gökyüzünü izler ve yıldızları haritalarlardı.'

Aldo Dede tozlu bir rafı işaret etti. 'Burada büyük bir yıldız kitabı vardı,' dedi. 'Bütün keşiflerini içinde tutardı.' Theo dikkatlice aradı ve bir çarşafın altında kalın bir kitap buldu. Kapağı yıpranmıştı ama sayfaları düzgün el yazıları ve yıldız çizimleriyle doluydu. 'Onu bulduk!' dedi Theo, sesi hayranlıkla dolu.

Maya eskizini bitirdi ve Aldo Dede'ye gösterdi. 'Bunu herkese göstermeliyiz,' dedi. Aldo Dede başını salladı. 'Kasaba toplantısı yarın akşam,' dedi. 'Siz ikiniz keşfinizi sunabilirsiniz.' Theo endişeli göründü. 'Ya umursamazlarsa?' diye sordu. 'Umursayacaklar,' dedi Aldo Dede, 'çünkü siz umursuyorsunuz.'

Ertesi akşam Maya ve Theo kasabanın karşısına çıktı. Maya eskizini havaya kaldırdı ve Theo yıldız kitabını gösterdi. Gizli merdivenin ve unutulmuş gözlemevinin hikâyesini anlattılar. Kasabalılar gözleri kocaman açılmış bir şekilde dinlediler. 'Bu hazinenin kaybolmasına izin veremeyiz,' dedi belediye başkanı. 'Hadi birlikte onu onaralım!'

Herkes elini taşın altına koydu. Anne babalar süpürge ve kova getirdi. Çocuklar yıldız haritalarının tozunu sildi. Aldo Dede, çok dikkatli olan Theo'yla birlikte pirinç teleskopu parlattı. Maya gözlemevi için tabelalar çizdi. 'Adını Saat Kulesi Gözlemevi koyacağız,' diye duyurdu. 'Ve herkesin görmesi için açık olacak.'

Haftalar süren sıkı çalışmanın ardından gözlemevi pırıl pırıl oldu. Yıldız haritaları çerçevelendi, teleskop parladı ve yıldız kitabı özel bir standı kondu. Açılış gecesi bütün kasaba gizli merdivenden tırmandı. Maya ve Theo öncülük etti. 'Bu bizim keşfimiz,' dedi Maya gururla, 've artık sizin de.'

Theo teleskoptan akşam gökyüzüne baktı. 'Ay'ı görebiliyorum!' dedi. Aldo Dede gülümsedi. 'Eski yıldız gözlemcileri çok mutlu olurdu,' dedi. 'Yıldızları herkesle paylaşmak istiyorlardı.' Maya eskiz defterine yeni bir çizim ekledi: insanlarla dolu, ışıkla dolu gözlemevi.

O günden sonra Saat Kulesi Gözlemevi'ne kasaba sahip çıktı. Maya ve Theo onun en genç rehberleri oldular. Harika keşiflerin, gelecek nesiller de onlardan keyif alabilsin diye korunmaya değer olduğunu öğrendiler. Ve saat her çaldığında, gizli merdiveni ve tepedeki hazineyi hatırladılar.